Mizah

Demokrasi — Seni şiddetle seviyorum..

İktidar — İşte efendiler, şiddet politikası yaptıklarını görün!

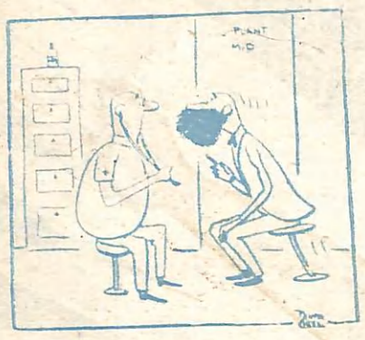

— Boğazıma kıl kaçtı doktor, bakar mısınız?

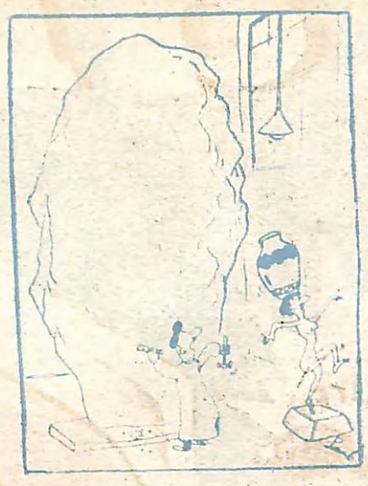

— Lûtfen kımıldamayınız!

Ressam — Lûtfen bir dakika kımıldamayınız!

— Başka gizli bir seyi var mı dersin?

ANLAYANA

MARKO PAŞA

Sevimli, zeki ve cin fikirli İstanbul Valisi, İstanbul radyosunda aylık konuşmasını yaptı. Kırdığı edebi cevizleri erbabına havale edelim. Vali olarak değilse de Belediyeci olarak, Fahrettin Kerim Gökay, cidden yararlı işler gördü. Allah da şahit, kul da... İşte yağ, işte sabun, işte fiyat, işte kontrol...

Lâkin bu arada, Gökay'ın tenkit-oklarından sitemle bahsetmesine şaştık. Bizim bildiğimize göre üstad; kaside, medhiye dinlemekten nefret eder. Tenkidin yapıcı kuvvetine iman edenlerdendir. Ucuz ev meselesinde «Marko Paşa şimdi de ev vaâdediyor!» demişler. Haksızlık etmişler. Valimiz boyundan büyük taahhütlere girişmiyor ya işte...

FA BEMOL

Son zamanlarda kurultaylardan, kurultaylardan hayli falsolu sesler çıkmağa başladı. Seçim buhranı mıdır, nedir? Bilmeyiz. Lâkin, sesine bakıp sahibini tanımak hayli zor.

Bu güçlük, bana şu fıkrayı hatırlatıyor:

Bir gün Cemal Reşit yalnız bir defa gittiği bir eve öğle yemeğine davetliydi. Yanına Ekrem Reşidi aldı. Beraber evin bulunduğu sokağa saptılar. Fakat kompozitör evin numarasını unuttuğunu farketti:

— Ziyanı yok, dedi. Ben evi şimdi bulurum!

Yürüdü, her evin önünde ayakkabıların çamurunu temizlemek için konan demirlere birer birer ayağı ile vurdu. Nihayet demirlerden biri ince bir ses çıkarınca:

— Tamam, dedi. Burası. Bak demirin Fa Bemol sesi veriyor.

BİR HAZİNE DAHA

Sabık Alman Diktatörlüğünün S.S. teşkilâtına ait hazine de güney Tirol havalisindeymiş diyorlar. Zenginin mafi.. züğürdün çenesini yorar. Ne zarar? Biraz da böyle yorulalım. İşin aslını filân bilmiyoruz ya, neyse. Öyle haber vermişler. Bu mühim hazinenin yalnız 15 milyonluk külçe altın tutarında olduğunu düşünün? O zaman kafa patlatmağa değip değmediğini anlarsınız.

Maamafih, herhalde muhbir Nazilerin zulmüne uğramış bir Yahudi olacak. Yoksa, böyle eski defterleri karıştırmakla vakit geçirmezdi!

SİVRİSİNEK

GRİPİN

GRİP - BAŞ - DİŞ ve ROMATİZMA AĞRILARINA KARŞI

SATILIK ARSA

Üsküdarla Kuzguncuk arasında, deniz kıyısında altı yüz küsur metrelik antrepo yapılmasına müsaade alınmış güzel bir arsa ucuz fiyata satılıktır.

20715 No.ya müracaat

Cilt: 8, Sayı 197 FİYATI 25 KURUŞ 14 Nisan 1950

Mizah

SAHİBİ : RAMİZ GÖKÇE
ABONE :
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.
Posta kutusu : 255
İdarehanesi: İstanbul, Babıâli Caddesi
Vilâyet Hanı, No. 10
Telefon : 20715

• CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI •

Proğram İlleti

ESKİDEN plânsızlıktan, programsızlıktan şikâyet ederdik. Yıllar yılı yapılan tenkitler, edilen alaylar çok şükür tesirini gösterdi. Ama, bu defa da plân ve program yüzünden adım atamaz hale geldik.

Misal mi istiyorsunuz? İşte Prost diktatörlüğü... Haddiniz varsa evinize bir çivi çakın bakayım. Prosta sormadan öyle şey yapılır mı hiç? Bakalım nâzım plânlar açılsın, tatbikat plânları görülsün, çakacağınız çivi şehrin estetik görünüşüne uygun mu, değil mi, bir anlaşılsın...

Hele radyolarımız... Bir zamanlar İstanbul Radyosu, halkın can kulağiyle dinlemek istediği spor hareketlerini verecek yerde herhangi bir umum müdürün tetkik seyahatini tafsilâtiyle anlatırdı. Sayın Mareşalın vefat günü radyolarımızın samba ve raspalara büyük bir kayıtsızlıkla devam etmesi bu kabil raspalanacak hareketlerdendir. Sorarsanız:

— E... Ne yapalım? diyecekler, hâdiseyi evvelden tahmin edemediğimiz için programa koyamadık.

Hani masalda vardır:

Şaşkının biri yolda giderken bir gelin alayına rastlamış. Kendini alamamış «Kokonaya bakın ayol, nasıl süslenmiş!» demiş. Hemen üstüne yürümüşler, «Öyle denmez, dostlar başına denir» diye öğretmişler.

Derken adam bir cenazeye tesadüf etmiş. Yüksek sesle:

— Dostlar başına, dostlar başına...

Dileğini savurunca, artık başına ne geldiğini tahmin edersiniz.

Lâkin bizim programcıların başına bir şey geldiği yok maşallah!

MİZAHÇI

— Merhamet edin, vallahi, billâhi aday değilim!

Görünmeyen Adam anlatıyor:

Çalışan Kadınların Durumu

Çok zarif, çok kibar bir avukat hanımımız, çalışan kadınların durumu hakkında bir konferans verdi. Suya sabuna dokunmamak için harcadığı gayretlere rağmen sözlerinin kimisi zülfiyarı tın tın öttürdü, kimisi bazı dinleyicilerin bam teline bastı. Ben de bu vesile ile tanınmış veya tanınmamış kadınlarımıza, çalışan hemcinslerinin durumu hakkında ne düşündüklerini sordum. Kimi telefonla, kimi telgrafla, kimi bizzat idareye gelerek, kimi de esans kokulu mektup kâğıtlariyle düşündüklerini bildirdiler. Aynen neşrediyorum.

Bayan Fatma Tatari:

Çalışan kadınlar mı? Ay, böyle kadınlar da mı var? Pek üzüldüm doğrusu. Ne yapsak da onları bu hazin durumdan kurtarsak?

★

Bayan Nükhet Borovalı :

A... Bunda fevkalâde bir şey yok ki... Ben de çalışmaktan zevk duyarım. Mesolâ canım sıkıldıkça dantel örmeğe bayılırım. Çalışmak, kadınlar için muhakkak lâzımdır. Bence gato yapmasını bilmiyen kadın, erkek sayılır.

★

Profesör Halide Edip Adıvar:

Yaşıma rağmen ,ben de kendimi hâlâ çalışır ve hâlâ kadın olarak kabul ediyorum. Çalışan kadınların durumu gördükleri işe bağlıdır. Bence çalışmak kadını Millet Meclisine götürmezse müsbet sayılamaz.

★

Sanatkâr Halide Pişkin:

Amaaan... Lâf ola beri gele.. Biz çalıştık da, nooldu sanki... Haydi efendim haydi... Kadın kısmının yeri mutfaktır mutfak! Bana bakıyor musun sen? Hangi kadın ben çalışıyorum derse inanma... Kadın çalışmaz, çalıştırır. Ben işte ona kadın derim!

★

Okuyucu Müzeyyen Senar Işıl:

Doğrusu ben kadınların çalışmasına taraftarım. Ama sanat sahasında... Anadoluda kadın tarlada çalışırmış diye «Salon» mecmuasında resimlerini gördüm de tüylerim diken diken oldu. Aman o nasıl şey öyle? Kadın dediğin nihayet geceleri çalışır, şarkı söyler filân!

★

Belkıs Bodson (Paris):

Şekerim çalışmak herkese lâzım. Kalkacaksın, kuvafürde baş yaptıracaksın, modistine gideceksin, manikür filân, bunlar hep emek, hep çalışmak... Çalışan kadının pozisyonu biraz zordur ama, zevklidir, nihayet yaşamak için çalişmak da lâzım, değil mi ya?

★

Doçent doktor Âdile Ayda:

Kadın her sahada çalışıyor. Hattâ mizah sahasında bile, değil mi efendim? Bir çok kadın romancıların eserlerini görüyorum. Okudukça insanı güldürüyor. Bu durum böyle devam edemez. Artık kocası kadının her ihtiyacını karşılayamıyor. Yani tuvalet levazımını demek istiyorum. Bunun için çalışmak bir zarurettir. Her ne kadar iş hayatında kadınlar çapkınca bazı tekliflerle karşılaşıyorlarsa da buna kahramanca göğüs germek lâzımdır! (Çok şükür, benim başıma gelmedi tabii).

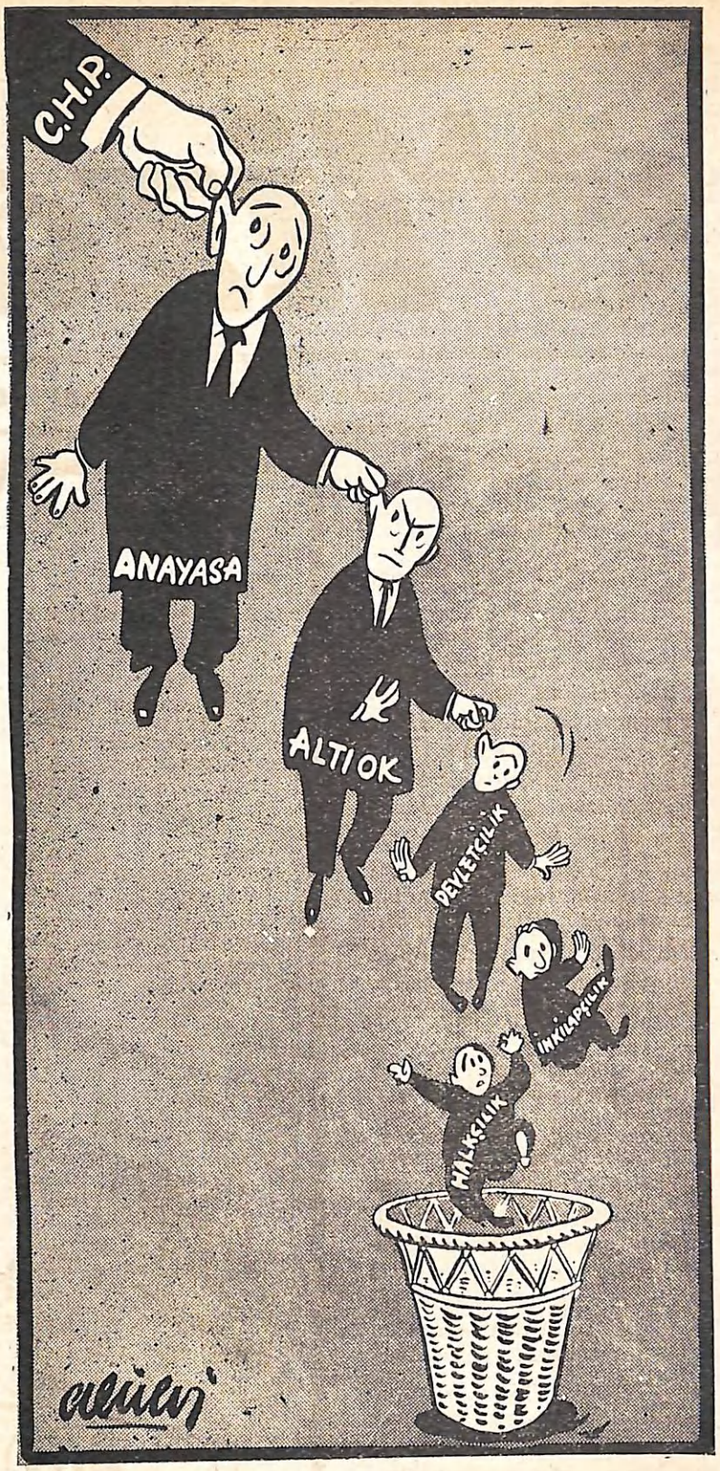

Ennezafeti minel îman !

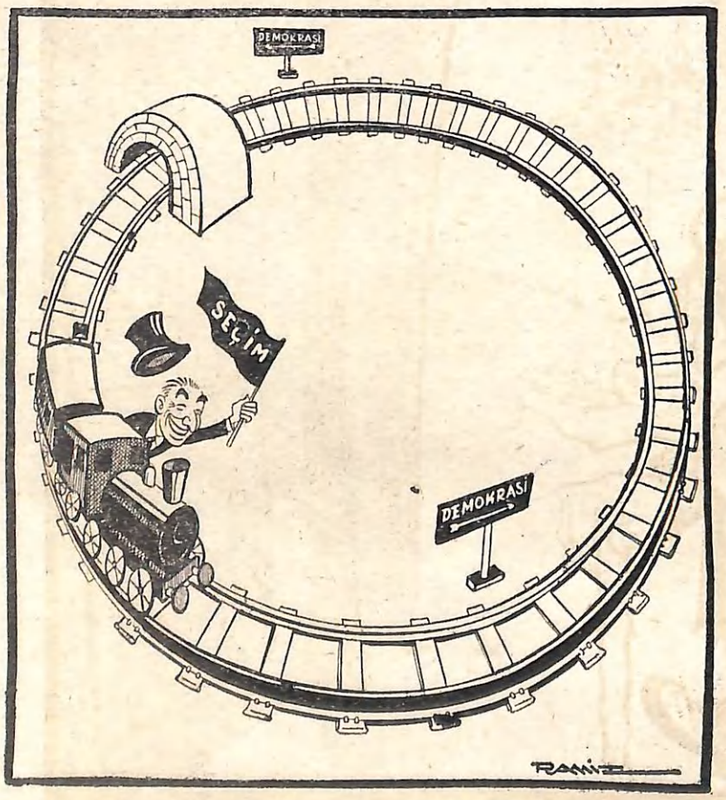

Demokrasi yolunda ilerliyoruz !

ACI BİR KAYIB

Eski ekâbiri devletten Recai Efendinin oğlu, muharrir arkadaşlarımızdan Ercümend Ekremin babası, sporcu arkadaşlarımızdan Muvakkar Ekremin büyük babası, edebiyat nazariyatına müteallik çok kıymetli «Talimi Edebiyat» adlı eserin müellifi, eski âyan meclisi reislerinden «üstad» namiyle maruf

RECAİZADE EKREM

şehri halin onuncu günü akşamı, İstanbulun edebiyatçı Valisi Fahrettin Kerim Gökay'ın radyoda «Vakta ki gelir baharı yekser» diye başlayan şiirini müteaddit yerlerinden cerihadar etmesine dayanamıyarak ikinci defa Hakkın rahmetine kavuşmuştur. Merhuma Tanrıdan mağfiret, edebiyat ailesine ecir ve sabır dileriz.

Yoklama

Kongre başkanı yoklama yapıyordu. İsimleri birer birer okudukça: «Burada!» sesi duyuluyordu. Fakat:

— Ahmet Tok? dediği zaman cevap gelmedi.

Başkan bir daha tekrar etti:

— Ahmet Tok!

Yine cevap yok.

O zaman başkan bütün meclise hitaben sordu:

— İçinizde Ahmet Tok'un bir tek dostu yok mu?

AĞIR MAL

Öğretmen, talebesinin zekâsını ölçmek istiyordu:

— Söyle bakalım, oğlum. Elli kilo samanı taşımak için ne lâzımdır?

Çocuk derhal cevap verdi:

— Hususî malsa, bir araba ile taşınır. Fakat devlet malı ise bunu taşıyabilmek için on kişilik bir komisyon, on beş kişilik bir daire, üç mütehassıs, altı müfettiş, yüzlerce kâğıttan müteşekkil bir dosya ister!

Adayın Âmentüsü !

Dünya — Başımda bir ağırlık var..

İLÂN

Partilerin milletvekili adaylarını tesbit ve ilân etmeleri üzerine ne kadar ümidim varsa hepsini kaybettim. Gelecek devrede yenisini tedarik edeceğimden eskilerinin hükmü yoktur.

Sakık Bursa milletvekillerinden
Muhittin Baha Pars

TERCÜMAN ALINACAK

İstanbul Belediyesinden :

Turistik faaliyetlerin artması üzerine senede üç veya dört defa gelen seyyah kafilelerine tercümanlık etmek üzere tercüman alınacaktır. Aranan şartlar şunlardır:

1 — Şoför lehçesinden anlamak,
2 — Selâtin camilerin yerini bilmek,
3 — Sun'î antika eşya yapanları tanımak.

Lisan bilmek, tarihî malûmat sahibi olmak şart değildir. Hayal genişliği kâfidir. İsteklilerin Belediye Tercüme Bürosuna boş vermeleri.

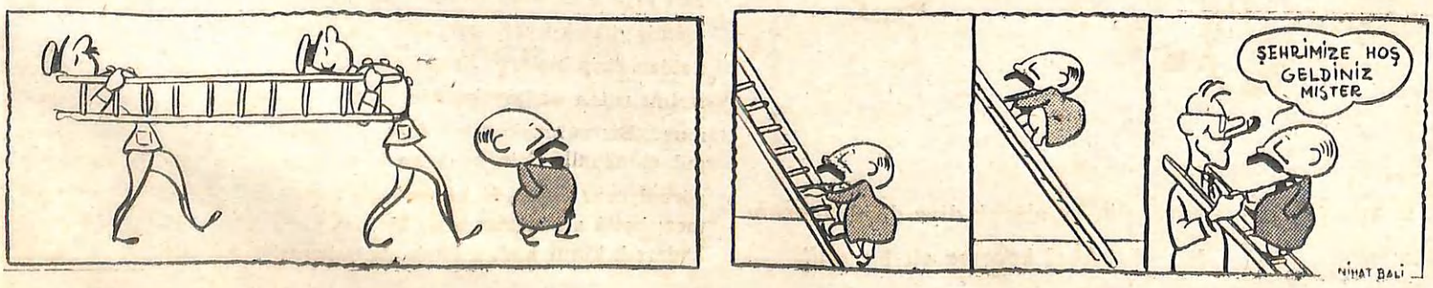

Küçük Valinin Maceraları

★ **Hayri İnan, Malkara:**

Üstad karikatürist Cemil Cem'in vefatını okudum, üzüldüm. Ama bir yandan da Cemil Cahit Cem diye bir imza görüyorum. İkisi arasında ne fark var?

Akıl Hocası:

Değer farkı!

★

★ **Meşkûfe Coşkun, Osmanbey:**

Salon mecmuası bir anket açtı. İstanbulda en şık, en zarif ve kibar üç hanımı okuyucularına soruyor. Acaba bu üç hanım kimdir?

Akıl Hocası :

Ankete cevap verenlerden üçü olmalı!

★

★ **Aydın Ayaydın, Ilgın:**

Hazırlop yumurtayı pişirmek için kaç dakika kaynatmalı?

Akıl Hocası :

Hizmetçiyle kaynatacaksanız müddet mevzuu bahis değildir!

★

Bayan — Bu sene yaz modası acaba neler getirecek?
Bay — Onu bilmem, benim canımı burnumdan getirecek!

— Ne düşünüyorsun kocacığım?

— Ben ölürsem senin halin ne olacak diye düşünüyorum.

— Hiç düşünme, bu müstakbel kocama ait bir şey!

FIKRALAR

KAÇAK

Adamın birine Amerikadan Life mecmuası gelmiş. Gelir a... İçinden de bir naylon çorap çıkmış. Çıkar a.. Kemali sekiz, on liralık bir şey... Besbelli hediye göndermişlerdir. Fakat olay, kaçakçılık mahiyetinde görüldüğü için gönderenin değil tabii, mecmuayı alanın yakasına yapışmışlar...

Anlıyorsunuz ya? Ne kadar uyanık, ne kadar dikkatli, ne kadar hassas, ne kadar naylon sektirmez bir çalışmamız var...

Ama öteden ıtriyatçı vitrinlerinde zatî eşya diye ithal edilip vergisi verilmemiş yüksek fiyatlı parfümler, ayni kanaldan girip binlerce liraya başkalarının sırtını ısıtan nadide kürkler görülüyormuş... Biz mikroskopik teferruatla meşgul olduğumuz için o koca mertekleri görmüyoruz. Buna da kimse birşey diyemez; hattâ atalarımız bile. Malûm ya, o kadarcık kusur kadı kızında da bulunur!

SAADET

Sayısız defa evlenip sayısız defa boşanmış, sizin de tabiî, tanıdığınız bir kadına sordular:

— Evlenip boşanmalarla geçen bu hayatınızda hiç mesut olmadınız mı?

Kadın inkâr etmedi:

— Oldum, dedi. Ara sıra... Yani, iki nikâh arasında geçen kısa devrelerde...

AYNİ CİNSTEN

— Sabaha kadar gözümü kırpmadım... Mütemadiyen havladı durdu.

— Ne? Komşunun köpeği mi?

— Hayır, benim köpek dişim.

Erkek — İntihapta ben sizi seçeceğim..
Kadın — Çok alâ... Oyunuzu yüz liralık bir banktona yazıp çantama atınız...

Eski karikatür üstadı merhum Cem'den:

— Ne garip, mebuslardan birisi vaktiyle sahneye çıkmış, oyun oynamış!
— Ayol, asıl garibi sahneye çıkmadan oynanan oyunlardır.

Üstad, merhum karikatürist (Cem) in Ressam merhum (İzzet Ziya) Beyin kaleminden çıkmış karikatürü:
Gülme komşuna, gelir başına!

Meselenin künhü!

— Hemşeri, sen hangi fırkadansın?
— Birinci fırka, ikinci alay, üçüncü tabur, dördüncü bölük, beşinci mangasından...

Tek keramet

Bir gün kala

Hangi meclistir o meclis açılıp medhiyesiz
Kapanır kârı tamâm olduğu gün mersiyesiz

Meclisin feshine bir gün kalıcak bir saylâv
Başka bir saylâva hiddetle demiş terbiyesiz

Meclisin başkanı iğmâz ile tahkîr edene
Bâb-ı fetvâyı kapatmak dilemiş tecziyesiz

Bakınız derde ki ma'rûz-ı hakaret saylâv
Geri göndermiş o tahkiri hemen te'diyesiz

İşbu tahkîri kabûl etmedi saylâv diyerek
Başlamış şarkıya hâriçtekiler kafiyesiz

Mest olup gayret-i akrân ile Başkan da demiş
Seni dünyâda bırakmam buradan tarziyesiz ,

Tâlihin cilvesi mazlûma cezâ zâlimi af
Kızmayın böyle midir tarz-ı adâlet diye siz

Böyle bir hükme varır bence sekiz on sâat
Kim ki kürsî-i riyâsette kalır enfiyesiz

Hakka hizmetse merâmın yeni saylâvlarını
Eleyip inceleyip seçmelisin tavsiyesiz

Dolaşırken Ada sahilleri üstünde Ozan
Gördü kim Necmi Rızâ gezmededir Şadiyesiz.

AKILLI OZAN

Matbuat ile Meclisi Mebusan arasında geçen karakedi!

— Çalarım zahir, hele bir ağzını aç, müstebittir, eskiden hafiye idi diye bağırırım sonra görürsün!

— Biz yedik Allah artırsın!

Hikâye

Şemsiye

Yazan:
Vir Gül

Mart bu, yağmursuz olur mu! Aylar içinde en kancığı da odur: Sabahleyin güneş, öğleden sonra sel, sağanak.

Geçen gün de öyle oldu. Serde gençlik var. Havayı güneşli görünce şapkasız, paltosuz fırladım sokağa. Fakat Martın sağı, solu, desturu, vardası yok ki! Öğleden sonra bir yağmurdur boşandı. Hem de öyle geçici cinsinden değil. Arsız misafir gibi, bir geldi mi bir daha gitmek bilmiyen cinsinden.

İşim de vardı. Bir aralık hafifler gibi oldu. Sığındığım kahveden fırladım... «Selâmet kenardadır» düsturunu takiben saçak altından yola koyuldum. Fakat bu yakınlarda İstanbula o kadar çok yeşil saha yapıldı, meydan açıldı ki, eskiden olduğu gibi bir caddenin bir başından öbür başına kadar kenar kenar gitmenin imkânı yok. İkide-bir açıklarda amirallik etmek gerek.

İstiklâl caddesinin Taksime yakın köşesine kadal gelmiş, oradaki bir saçak altında demiri atmıştım. Oradan öteye gitmeye benim gibi aciz bir kul değil, Denizyollarının yeni vapurları bile cesaret edemezdi. Gökte su, yerde su... Sağdan rüzgâr, soldan bora...

Gözüm semada, «acaba bulutlar dağılacak mı? yağmur duracak mı?» diye beklerken gözüm bir adama ilişti:

Şemsiyesini açmış, biraz ileride ve saçak dışında duruyordu. Fakat hayret! Kolunun altında bir şemsiye daha vardı.

İçimden: «Allah Allah!» dedim. «Benim gibi şemsiyesiz insanlara mukabil şu yeryüzünde çifte şemsiyeliler de var galiba!»

Adam bu düşüncelerimi nereden sezmişse sezmiş, yanıma yaklaştı :

— «Şemsiyeniz yok galiba?» dedi.

Evvelâ, alay ediyor sandım.

— «Yok iste, görmüyor musun? Herkes senin gibi çifte şemsiye ile gezecek değil ya!»

... Diyecektim. Fakat vazgeçtim. Ne de olsa, kolunun altında şemsiye vardı. Kızarsa, kafama indirebilirdi.

Lâkin adamcağızın pek hayırsever bir zat olduğunu çok geçmeden anladım.

Sadece :«Yok ya...» diye cevap verdim. «Yağmur da azıttı...»

Dememe kalmadı, hemen yedek şemsiyesini uzatarak: «Buyurun» dedi. «Bende fazla var. Bunu size verebilirim... Böyle zamanlarda birbirimize yardım etmek vatandaşlık vazifesidir..»

— «Aman efendim! Bu ne nezaket, bu ne zahmet!» diye, icap eden vatandaş terbiyesini gösterdim.

Çifte şemsiyeli zat: «Estağfurullah, efendim!» dedi. Ne ehemmiyeti var! Alın şemsiyeyi.. Şu yağmuru atlatın... İşinizi görün. Yalnız, yarın bir zahmet edip de fakirhaneye bırakırsanız minnettarımız olurum.»

— «Estağfurullah» dedim. «Nerede oturuyorsunuz?»

— «Kolay. Kurtuluşta, Çınardibi sokağında, 13/3 numara.. Hadi güle güle.»

Bana artık «Allahaısmarladık...» demekten başka bir şey kalmıyordu. Şemsiyeyi açtım. Yağmura kafa tutarak karşı tarafa geçtim...

* * *

Ertesi gün berrak bir hava, parlak bir güneş... Öğleden sonra, hem bir gezinti olur, düşüncesiyle, şemsiye koltuğumda, Kurtuluşa doğru yola düzüldüm. Çınardibi sokağını bulmak zor olmadı. 13/3 numara da, uğursuz gibi görünmesine rağmen, beni fazla üzmeden arzı endam eyledi.

Tıknaz yapılı, sarı benizli bir evceğizdi bu. İçerlek bir kapısı, üç, dört basamak merdiveni vardı. Çıkıp zile bastım.

Evvelâ sağdaki dar pencerede bir gölge belirdi. Sonra tıngır-mıngır bir kadın terliği taşlıkta sürüne sürüne geldi... Kapı açıldı!

O anda düşüp bayılmadığıma göre, artık bir daha bayılmam. Karşımda dolgun kalçalı, olgun dudaklı, sarı saçlı, yarı soyunuk, yarı giyinik kıyafetli, ve son derece nezaketli bir Rum dilberi belirmişti.

— «Bir sey istiyorsunuz, pasam?»

Ben o kadar afallamıştım ki, ne istediğimi, oraya neye geldiğimi bile unutmuştum...

— «Yanlış mı geldim acaba?» diyecektim.

Kız hemen atıldı :

— Yanlis değil, pasam... Burasi... Semsiyeden tanimisim...

O zaman biraz kendimi toparlayabildim:

— «Ha, evet,» dedim.. «Dün yağmura yakalanmıştım da, eksik olmasın...»

Rum kızı yine sözümü kesti:

— «İçeride buyurmaz siniz?»

İçeride acaba neye buyuracaktım? Fakat bunu düşünecek halde değildim. Kız o kadar güzeldi ve aklım o kadar başımdan gitmişti.

Şemsiyeye dayana dayana içeri girdim. Bu kızın elinden dayak bile yemeye hazırdım...

Fakat, şemsiyeyi veren o adam gibi, bu kızcağız da öyle halden anlar, iyi kalpli ve cömert bir mahlûktu ki beni oraya geldiğime hiç de pişman etmedi. Gayet büyük misafirperverlik gösterdi, ikramda bulundu.

Ondan sonra birkaç kere daha gittim... Fakat artık şemsiyesiz... Kimbilir, şimdi şemsiye kimlere ayni yolu göstermek üzere yağmur bekliyordur!

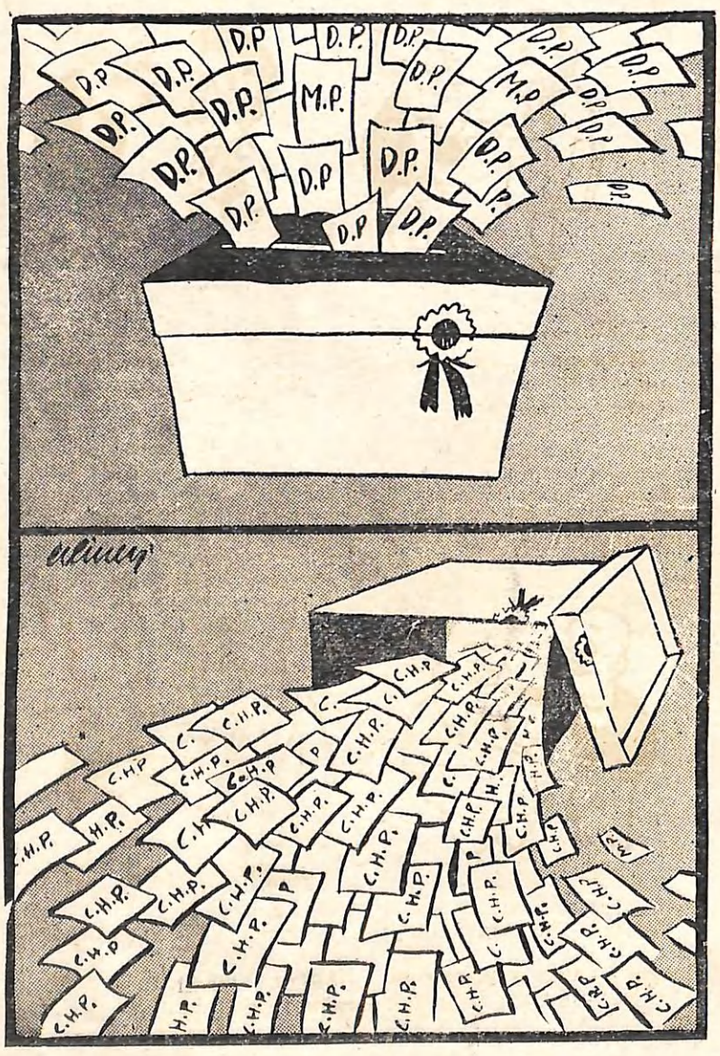

Arpa ektim darı çıktı

Çömezin Röportajları: 197

Milletvekili Olsanız...

Çizen : RAMİZ

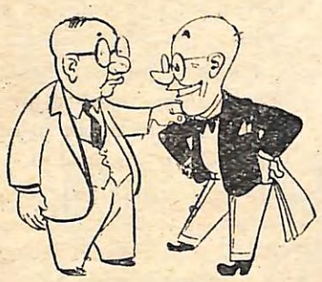

Çömez — Ne yapardınız?
C.H.P.li — Eskiden yapmadıklarımı!

Çömez — Ne yapardınız?
Esnaf — Millî Gorunma Gananunu galdırırdım!

Çömez — Ne yapardınız?
Köylü — Şeherliyi köylü, köylüyü şeherli yapardım!

Çömez — Ne yapardınız?
Kadın — Şık bir tuvalet!

Çömez — Ne yapardınız?
Taksi şaförü — Makam otomobillerini yasak ederdim!

Çömez — Ne yapardınız?
Muhasip — Hesabı şaşırırdım!

Çömez — Ne yapardınız?
Talebe — Millî Eğitim Bakanlığını lâğvederdim...

Çömez — Ne yapardınız?
Memur — Memurları mamur ederdim!

Çömez — Ne yapardınız?
Emekli — Ahır ömrümde kalıbı dinlendirmeden biraz dinlenirdim!

Çömez — Ne yapardınız?
Zengin — Para yapamazdım!

Çömez — Ne yapardınız?
Halk — Şimdiki gibi; ne yapacağımı şaşırırdım!

Çömez — Ne yapardınız?
Aceleci — Milletvekili olmak yeter, başka birşey yapmağa lüzum görmezdim!

FIKRALAR

PERHİZ

Selâmi İzzet bir arkadaşına dert yanıyordu.

— Dün doktora gittim. Bundan sonra ne sigara içeceğim, ne içki... Eğlence falan bana haram...

— Yok canım! Doktor öyle mi dedi?

— Hayır ama, doktora verdiğim paradan sonra böyle hareket etmeye mecburum!

DEFİNE

Şehir Tiyatrosu sanatkârlarından Ercüment Behzatla Galip Arcan karşılıklı hikmet yumurtluyorlardı:

— Dost bulan define bulmuş demektir.

— Doğru. Fakat kadından dost bulan define kaybetmiş sayılır.

— Define bulan dost bulmuş demektir.

— Define kaybeden dost kaybeder.

— Ya kadının dostluğunu kaybeden?

— Define bulmuş sayılır!

INANILMAZ ŞEY

Bey telâşla:

— Bak, bak! Hanım! diye seslendi. Bizim Ahmed'in sevdiği kadın!

Hanım mutfaktaki işi bırakıp hemen koşup geldi ve bir arada bir de tabak kırdı.

— Hani, hani?

— İşte şu, tüylü şapkalı.

— A! O Ahmedin karısı ayol!

Adam başını salladı:

— Biliyorum. Ben de onu gösteriyorum işte!

GAF

Lüks bir salonda musikiden bahsediliyordu. Beethoven'in dehasından söz açıldı.

Harp zenginlerinden biri:

— Ya! dedi. Yaman adam doğrusu. Dün Yeşilköy tramvayında rastladım, uzun uzun konuştuk.

Toplantı dağıldıktan sonra kadının kocası:

— Ne yaptın, hanım! diye onu azarladı. Büyük bir pot kırdın!

— Neden?

— Neden olacak! Bunca senedir İstanbuldasın. Yeşilköye tramvay gitmediğini hâlâ öğrenemedin mi?

YARIM İŞ

Günün meşhurlarından biri geçiyordu. Beşim Atalay:

— Şu adamı görüyor musun? Kendi kendini yetiştirmiştir.

Nurullah Ataç cevap verdi:

— Yok canım? Peki, sonradan niçin vazgeçmiş?

CEVAP

İmtihanda hoca sordu:

— İsmin ne?

— Ahmet Özboraoğlu.

— Peki, neden gülüyorsun?

Çocuk büsbütün sırıttı:

— İlk suale doğru cevap verdim diye!

BAŞ

Karı - koca kavga ediyorlardı.

Erkek:

— Bu evin başı benim, anladın mı? dedi.

Kadın:

— Anladım, diye cevap verdi. Sen başsan ben de boyun. Başı istediğim tarafa ben çeviririm...

TERCİH

Kadınlarla erkeklerin birbirlerini anlayıp anlamamaları bahiş mevzuu oluyordu.

Armatör Avni Meşerretçioğlu:

— Anlaşmanın kıymeti yoktur ki! dedi. Kadınlar kendilerini anlayıp almayan erkeklerden ziyade anlamadan alan erkekleri tercih ederler.

İHBARLI

Güzel fakat tecrübesiz bir kızla evlenmişti. Arkadaşlarından buna şaşan biri sebebini sordu. Yeni evli izah etti:

— Güzelliğinden ziyade kekemeliği için tercih ettim. Çünkü akşamları «sokağa çıkalım» demek istediği zaman ilk «s» yi duyar duymaz yanından kaçıyorum.

SIFIR

İki arkadaş birbirlerine sırlarını anlatıyorlardı.

— Ben karımdan çok memnunum, azizim! O kadar iyi anlaşıyoruz ki, bir vücut sayılabiliriz.

— Eh, biz de aşağı yukarı öyle ama, bir değil, on sayılırız sanıyorum.

— Neden?

— Çünkü karım bir, ben sıfır!

ACI ŞEY!

Mesut koca saadetini anlatıyordu:

— Evlendiğimiz günden beri acılarımızı paylaşmaya karar verdik.

Arkadaşı sordu:

— Bu sözünüzü tutuyor musunuz?

— Tabii ya! Meselâ karım diş ağrısından ıstırap çekerken daima yüksek sesle şarkı söyler.

Salon

15 NİSAN SAYISINDA:

Sultanı dövmek isteyen vezir, 20.000 sun'i çocuk, Çiçek Muharebesi, İçimizdeki Boşluk, Eski Türk Saraylarında teşrifat davetler, Bebek Sergisi, Bir proğram dağıtanın anlattıkları.. gibi orijinal ve meraklı mevzulardan başka Salon Dedikoduları, İstanbulun En Zarif Kadını Kimdir? mevzulu anket bulunacaktır.

Sayı : 107

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden
RAMİZ GÖKÇE
Basıldığı yer:
Cumhuriyet Matbaası
İstanbul

PERİ

Fevkalâde Bahar sayısı
ÇIKTI!

Diş macunlarının en sıhhisi ve en güzelidir.

Mizah

BAKALIM KİM KİMİN SIRTINI YERE GETİRECEK?!